

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Благоевград, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20221210201551 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С., подадена чрез адв.Ц. Х. от Адвокатска колегия - Благоевград против Наказателно постановление (НП) № 42-0001180 от 09.05.2022 година на Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДВП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се твърди, че АУАН и НП са издадени при нарушаване на материално правните и процесуални норми. Сочат се, че в издаденото наказателно постановление липсва административно нарушение, както и развива съображения, че е изменена Наредба № 36 за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на

психологическите изисквания на кандидата за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания, като при условията на чл.3 от ЗАНН, административнонаказателното производство е следвало да се прекрати. Твърди се, че съгласно Директива 2006/126/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 20 декември 2006г. относно свидетелствата за управление на пътни превозни средства, на водачите се издава СУМПС от съответната категория само при условие, че е преминал всички нормативно установени изследвания на страната-членка. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател ангажира процесуален представител в лицето на адв. Ц. Х., преупълномощила адв. С. В., който се явява в съдебно заседание, ангажира доказателства в подкрепа на тезата си и изразява становище по същество, като моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. Прави искане при отмяна на санкционния акт да бъдат присъдени на дружеството-жалбоподател разноски за един адвокат по делото.

Административно-наказващият орган не ангажира процесуален представител по делото, но в писмено становище застъпва тезата, че жалбата е неоснователна, а издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди. Прави се и възражение за прекомерност на размера на претендирания по делото от жалбоподателя адвокатски хонорар, в случай че същия надвишава размера на чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Районна прокуратура-Благоевград надлежно призовани не ангажират становище по делото и процесуален представител.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок за обжалване на процесното наказателно постановление и от страна, имаща право на жалба. Разгледана по същество, същата е основателна.

След анализ на събраните доказателства, съдът намира за установено от

фактическа страна следното:

С ангажираните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен и безпротиворечив начин от фактическа страна, че на 21.03.2022г., около 15.00 ч., в гр.Благоевград, на бул.“Св. Димитър Солунски“ № 77А в сградата на ОО „Автомобилна администрация“ – Благоевград е извършена тематична проверка на „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С., в качеството му на превозвач, притежаващо Лиценз № 13949 от 11.05.2016г., с 9 броя издадени копия от лиценза. Проверката е възложена с нарочна заповед на Директора на РД „Автомобилна администрация“ – София и осъществена на 21.03.2022г. от свидетелите И. П. и Ю. Б., двамата служители на РД „Автомобилна администрация“ – София за проверяван периода от 27.02.2021г. до 27.05.2021г., като са проверени изискани и представени от дружеството писмени документи и са направени справки в информационната система на ИА „АА“ – София. Проверката е започнала с изпращане до дружеството-превозвач на Известие с рег. № 12-00-00-1605/90/ от 31.01.2022г. (лист 19-20 от делото). Установено е при проверката, че превозвачът „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371 е допуснал до управление на МПС влекач от категория N3, марка Волво с рег. № водача Ф. И. К., гръцки гражданин, който не отговаря на изискванията за психологическа годност и не притежава валидно Удостоверение за психологическа годност, видна от справка в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – справка в Регистъра за психологически изследвания на водачите за явяване на психологическо изследване (лист 21 от делото), като водача е управлявал горепосоченото МПС за периода от 27.02.2021г. до 27.05.2021г., видно от представените записи от дигиталния тахограф на МПС. Проверяващите служители приели, че процесното дружество е осъществило нарушение, изразяващо се в допускане, като превозвач извършването на международен превоз на товари от водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, тъй като не притежава удостоверение за психологическа годност, след като е сключил трудов договор с българско търговско дружество-превозвач. За установеното нарушения на 21.03.2022г. актосъставителят Ю. С. Б. съставил на дружеството-жалбоподател превозвачът „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371 , в присъствието на

свидетеля И. В. П. и упълномощено от управителя на дружеството-жалбоподател лице Д. П. С., Акт за установяване на административно нарушение № 317873 от 21.03.2022г. (лист 8 от делото). В акта е посочено, че установеното нарушение е квалифицирано, като административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС и същият е връчен срещу подпис и с разписка на упълномощеното лице Д. П. С.. При връчването на акта не са отразени възражения от упълномощеното лице. Писмени възражения в законоустановения срок не са постъпили. Въз основа на този акт, на 09.05.2022г. Директорът на РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДВП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, издал обжалваното Наказателно постановление № 42-0001180 от 09.05.2022г. (лист 6 от делото), с което за административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, наложил на дружеството-жалбоподател „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С., на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози, „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лева. НП е връчено лично и срещу подпис на упълномощено лице К. Х. на 21.09.2022г., като в законоустановения срок, на 30.09.2022г. е подадена разглежданата в настоящото производство жалба (лист 3-5 от делото), заведена с вх. № 52-00-56-3372/3/ от 30.09.2022г. по описа на РД „Автомобилна администрация“ – София.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите - актосъставителя Ю. С. Б. и свидетеля по установяване на нарушението и съставяне на акта И. В. П., които са категорични, че на посочената в акта дата, час и място при извършената тематична проверка на дружеството-жалбоподател установили въпросното нарушение, относно липсата за конкретния водач на удостоверение за психологическа годност и извършването от същия на международен превоз на товари. Нарушението било потвърдено и от направена справка в информационната система на ИА „АА“ – София, където лицето не излязло, като такова, притежаващо удостоверение за психологическа годност за времето на извършеният транспорт. За това нарушение бил съставен и акт за установяване на административно нарушение и започнато

административнонаказателно производство срещу дружеството-жалбоподател. Свидетелите установяват също, че от представените при проверката документи - данни от дигиталния тахограф на МПС констатирали движение на автомобила и извършване на превоза, представляващ извършване на международен превоз. Сочат също, че превозвачът, в случая дружеството-жалбоподател изпраща шофьора на курс и затова приели, че дружеството е разпоредило извършването на транспорта, с което и реализирало нарушението по седалището и адреса на управление.

От представеното Известие рег. № 12-00-00-1605/90/ от 31.01.2022г. до превозвача „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371 е видно, че същото е връчено на дружеството-жалбоподател чрез неговият упълномощеното лице Д. П. С. на 10.03.2022г. в 17.10 часа, като е посочена дата и час на извършване на проверката – 21.03.2022г. 13.10.2022г. в 10.30 часа. С известието е указано на проверяваното дружество да представи съответни документи свързани с водача Ф. К., управлявал МПС на дружеството с рег. № за периода от 27.02.2021г. до 27.05.2021г., като изрично е записано в известието, че следва да се представят удостоверения за психологическа годност на водача на товарния автомобил.

От представения Констативен протокол за извършена тематична проверка от 21.03.2022г. (лист 9-13 от делото) се установява, че свидетелите Ю. С. Б. и И. В. П., двамата служители на РД „АА“ – София извършили проверка на дружеството-жалбоподател на 21.03.2022г., която обхващала период от 27.02.2021г. до 27.05.2021г. и въз основа на предоставените им документи и справки в информационната система на ИА „АА“ – София установили процесното нарушение, че превозвачът е допуснал извършването на международни превози на товари с МПС Волво с рег. № от водача Ф. К., гражданин на Република Гърция, видно от разпечатката на дигиталния тахограф на автомобила, като същия не отговаря на изискването за психологическа годност, тъй като не притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Представените от проверяваното дружество документи и направените при проверката изводи се вписали в протокола, както и това, че при проверката е съставен процесния АУАН.

Видно от представената разпечатка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София

от 19.10.2022г. (лист 21 от делото) е, че при направена проверка по име Ф. И. К. с ЕГН ***** е отбелязано, че същият няма данни да има издадено Удостоверение за психологическа годност.

От разпечатката на дигиталния тахограф на МПС с рег. № (лист 71-155 от делото) се установява, че за периода от месец февруари до месец май 2021г., включително автомобила е осъществявал международни превози и е управляван и от водача Ф. И. К..

По делото е приложено нотариално заверено Пълномощно № 8673 от 14.10.2020г. на нотариус № 415 на Нотариалната камара (лист 14-18 от делото), с което „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С. е упълномощило Д. П. С., да представляват и подписват дружеството пред органите на Министерство на транспорта, както и пред ИА „Автомобилна администрация“, с права да присъства и участва при извършването на проверки, да представя документи, да подписва и получава АУАН и НП, свързани с дейността на дружеството.

Представено е копие и легализиран превод на Свидетелство за управление на МПС с № 0400006263 (лист 60-61 от делото) на името Ф. К., роден на 04.06.1978г. в Ливадия, Виотия, Република Гърция, издадено от Виотия, Република Гърция на 13.08.2019г., с валидност до 13.08.2034г., от което е видно, че водача притежава категории: В, С, ВЕ, СЕ.

Представен е и легализиран превод на Президентски указ № 51/2012г. на Държавен вестник, том А 101 свидетелства за управление на МПС (лист 57-59 от делото), съгласно чл.6 от който се сочи, че за издаване на каквито и да е категории за СУМПС, се изисква заинтересованото лице да отговаря на минималните изисквания за физическа и психическа годност. Съгласно нормата на чл.7 от същият указ, подновяването на СУМПС също изисква, като задължително условие, заинтересованото лице да отговаря на минималните изисквания за физическа и психическа годност по приложение III към този акт.

Приложени и приети като доказателства по делото са и Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС (лист 37-38 от делото) и Заповед № 110 от 01.04.2022г. на ИА „АА“ (лист 39 от делото), удостоверяващи материалната компетентност на издателя на наказателното постановление.

По делото е представена Длъжностна характеристика за длъжност – Инспектор, в отдел Контрол на РД „АА“ – София, подписана от Ю. С. Б. – Инспектор в ИА „АА“ (лист 32-36 от делото), удостоверяваща процесуалната компетентност на актосъставителя.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, като е наложено административно наказание по чл.96г ал.1 предл.2 от ЗАВП.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено в съответствие с установената за това императивна законова процедура и от компетентен орган /видно от заповед № Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС и Заповед № 110 от 01.04.2022г. на ИА „АА“/. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ООД. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Оплакването, че в случая не е спазена разпоредбата на чл.57 ал.1 т.8 от ЗАНН, като наказващият орган не е посочил отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, с оглед императивния характер – вид и размер на предвиденото наказание за това нарушение, обуславя неоснователност на така формулираното възражение на защитата. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

С обжалваното наказателно постановление от обективна страна се ангажира административнонаказателната отговорност на търговеца-жалбоподател за допуснато от него нарушение на чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, според който, лицата по чл.2 ал.1 от същата наредба, а именно еднолични търговци и търговски дружества, които притежават лиценз на Общността и заверени копия от лиценза, издаден от министъра на транспорта или упълномощени от него длъжностни лица, могат да извършват международен превоз на пътници и товари, като допускат до управление на превозните средства за международен превоз на пътници и товари само водачи, които са психологическа годност. Както в АУАН, така и в обжалваното НП на дружеството жалбоподателя е вменено допускане на административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже изложените фактически положения, възприети от същия, въз основа на които е приложил съответната санкционна норма. От събраният по делото доказателствен материал се установява по безспорен и категоричен начин, че дружеството-жалбоподател е носител на Лиценз № 13949 от 11.05.2016г., с 9 броя издадени копия от лиценза, за осъществяване на международен превоз на товари, поради което същият има качеството на превозвач. Именно поради последното и в това си качество, търговеца в проверявания период от 27.02.2021г. до 27.05.2021г. притежава товарен автомобил Волво с рег. №, с които извършвал международен превоз на товари, както и е било в трудово правни отношения с лицето Ф. К., роден на 04.06.1978г. в Ливадия, Виотия, Република Гърция, гръцки гражданин, като шофьор на товарен автомобил за международни превози. По тези обстоятелства страните не спорят, поради което съдът ги приема за безусловно установени. Не е спорно, а и това се установява от приложената справка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София, че водача Ф. К., роден на 04.06.1978г. в Ливадия, Виотия, Република Гърция, гръцки гражданин, като работещ в българско търговско дружество „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, в периода от 27.02.2021г. до 27.02.2021г., включително и към 15.00 часа на 21.03.2022г., съгласно АУАН и НП не е притежавало удостоверение за психологическа годност, издадено му по съответния ред, установен в Република България, както и това, че същият е осъществил международен превоз на товари в този период с МПС с рег. №,

собственост на дружеството-жалбоподател, до Република Гърция, видно от представеното извлечение и разпечатка от информацията на дигиталния тахограф на автомобила. В случая обаче, водача Ф. К. е гръцки гражданин, не притежаващ удостоверение за психологическа годност, издадено в Република България, но същият притежава валидно СУМПС, издадено от компетентните органи на Република Гърция. Съгласно разпоредбата на чл.151а от ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 от ЗДвП. Свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България, когато свидетелството е издадено от държава – членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, съгласно чл.161 т.5 от ЗДвП. Доколкото в случая не е установено водачът Ф. К. да има статут на постоянно или продължително пребиваващ на територията на Република България, то за него, не е налице задължение или необходимост да поиска замяна на издаденото от компетентните органи на Република Гърция СУМПС с българско такова, с оглед предвидената в чл.11 от Директива 2006/126/ЕО и в хипотезата на чл.162 ал.6 от ЗДвП. Видно от разпоредбата на чл.1 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. е, че сред лицата, за които се определя изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания, липсват чуждестранни граждани – с изключение на чужденците, дългосрочно пребиваващи в Република България, и българските граждани с чуждестранни свидетелства за управление на МПС. Именно поради факта, че водача Ф. К., извършил международния превозна товари за сметка на дружеството-превозвач е извън тази категория чужденци, той изобщо не е субект на Наредба № 36 от 15.05.2006г. и неговото валидно СУМПС за съответните категории, на територията на Република България, с оглед разпоредбата на чл.161 т.5 от ЗДвП, удостоверяват и психологическата му годност, като водач на превозно средство за превоз на товари за срока на административна валидност на свидетелството. Водачите, осъществяващи

международен превоз на товари са длъжни да представят удостоверение за психологическа годност тогава, когато удостоверяването на такава не е част от придобитата правоспособност за управление на МПС за дадена категория.

Следва де се има предвид и това, че съгласно чл.58 ал.1 т.3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, „Водачът на превозно средство, извършващо международни превози на пътници и товари, трябва да отговаря на следните изисквания: ... 3. да притежава валидно удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл.152 ал.1 т.2 от Закона за движението по пътищата“, а предвид § 5 от ДР на същата, наредбата се издава на основание чл.7 ал.3, чл.25 ал.2, чл.29 ал.2, чл.31 ал.2 и § 4а от Закона за автомобилните превози. Видно от § 4а от Заключителните Разпоредби на Закона за автомобилните превози, за прилагането на този закон и на ратифицираните международни договори в областта на автомобилните превози министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредби и инструкции. Съобразно чл.152 ал.1 т.2, б.,б“ пр.1 от Закона за движението по пътищата, „Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията: ... 2. определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на: ... б). на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии“. Въз основа на изискванията на чл.152 ал.1 т.2 от Закона за движението по пътищата е издадена Наредба № 36 от 15.05.2006 година за изискванията за психологическата годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии за издаване на удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, според разпоредбата на чл.8 ал.1 във връзка с ал.2 от която, се изискваше при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата да представят удостоверение за психологическа годност, което е валидно за срок от три години от датата на неговото издаване с изключение на случаите, в които се издава след навършване на 65-годишна възраст на лицето, и на

случаите изрично посочени в Наредба № 36 от 15.05.2006 година, в които удостоверението е валидно за срок от една година.

Съгласно разпоредбата на чл.12 ал.2 т.2 във връзка с чл.13 ал.1 т.4 от Наредба № I-157 от 01.10.2002 година за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, срокът на валидност на свидетелството за управление на моторни превозни средства за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, DIE, T е пет години, а също така като условие за издаване на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории C, C1, D, D1, Ттм (трамвайна мотриса) е необходимо представянето на копие на удостоверение за психологическа годност за издаване на свидетелство за управление на МПС. Същият срок за валидност на свидетелството за управление на моторни превозни средства за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, DIE, T е предвиден и в разпоредбата на чл.51 ал.4 от Закона за българските лични документи.

Според чл.7 § 3 б.,б“ от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства, „Доказателство за наличието на съответствие на водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или стоки с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава и периодично след това. Този редовен контрол съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне нарушаването на конкуренцията и по-добре ще вземе предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. На държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи, като гаранция за спазване на минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на други моторни превозни средства. Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това трябва да се определят от срока за валидност на свидетелството“, а съгласно разпоредбата на чл.7 § 2 б.“б“ от същата, „считано от 19 Януари 2013 година, свидетелствата издадени от държави членки за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, DIE имат срок на административна валидност 5 години. В разпоредбата на чл.7 § 3 б.“б“ абзац четвърти, шести и седми от същата пък е

регламентирано, че „държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в § 2 на свидетелства за управление на превозни средства за нов водач от всички категории, за да прилагат специфични мерки към такива водачи, с цел подобряване на пътната безопасност. На следващо място държавите-членки могат да ограничат срока на административна валидност, постановен в § 2 на индивидуалните свидетелства за управление на превозно средство за всички категории, ако сметат за необходимо да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като ограничения за нарушители на пътното движение. И на трето място държавите-членки могат да намалят срока за валидност постановен в § 2, на свидетелства за управление на превозни средства на притежатели, които пребивават на тяхна територия и са достигнали 50 годишна възраст, за да прилагат увеличена честота на медицински проверки или други специфични мерки, като опреснителни курсове. Този намален срок на валидност може да се прилага само при подновяване на свидетелството за управление на превозно средство.“. Разпоредбата на чл.7 § 2 б.“б“ от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства е транспонирана в българското законодателство чрез чл.51 ал.4 от Закона за българските лични документи.

Въз основа на изложената нормативна рамка и предвид, дадената в Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства правна регламентация, се формират изводи, че щом водачът на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психически и физически годен да управлява МПС от тази категория, за срок на валидност на същото това свидетелство за управление на МПС, който за посочените по-горе категории, включващи C, C1, D, D1 е пет години и съответно, не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок. Това условие се потвърждава изрично от съдържанието на § 9 от Преамбюла на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006г., а именно че поради причини, свързвани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяване на свидетелството за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството. Ето защо и предвид факта, че на

процесната дата 21.03.2022г. и период от 27.02.2021г. до 27.02.2021г., водачът Ф. К., гръцки гражданин е извършвал международен превоз на товари, то очевидно същият е разполагал към онзи момент с валидно свидетелство за управление на МПС от съответната категория, като в противен случай не би могъл да извършва превоза, поради което следва да се приеме и това, че е имал и необходимата психологическа годност за извършване на международните превози. Изложеното обуславя извода, че към процесният период от 27.02.2021г. до 27.02.2021г. , водачът Ф. К., гръцки гражданин при извършване на международен превоз на товари е бил психологически годен, каквото е и изискването на чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС. Предвид изложеното настоящия съдебен състав приема, че в казуса не е налице извършено от обективна страна административно нарушение от страна на дружеството-жалбоподател, което да обоснове и ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Като допълнителни аргументи в подкрепа на изложеното, следва да се отбележи и това, че в хода на настоящото административнонаказателно производство действащата редакция на чл.8 ал.2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 година за изискванията за психологическата годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии за издаване на удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, регламентират три годишен срок на валидност на издадените удостоверения за психологическа годност беше променена с изменение публикувано в ДВ бр.84 от 2022г.1 в сила от 21.10.2022г., като се възприе регламентация, че „Удостоверението за психологическа годност е безсрочно.“. Тази нормативна промяна, разгледана в контекста на императивната разпоредба на чл.3 ал.2 от ЗАНН, регламентираща приложението на по-благоприятния закон, в случай, че до влизане в сила на наказателното постановление последват промени в приложимата материалноправна норма, който са по-благоприятни за санкционираното лице, обуславят идентични с горе направените изводи, за недоказаност на разглежданото административно нарушение от обективна страна, респ. отпадане на съставомерността на деянието, като административно нарушение поради неговата ненаказуемост.

С оглед на изложеното, съдът счита, че не се доказва от обективна страна, че дружеството-жалбоподател е осъществило вмененото му при допустителство административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, което обуславя незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, водещо като правна последица до неговата отмяна.

При този изход на делото, право на разноски за производството се поражда само за дружеството-жалбоподател. Претендира се присъждане на разноски в размер на 600 лева за заплатено в съдебното производство адвокатско възнаграждение. Административнонаказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение в случай, че същото надвишава размера, предвиден в чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл.36 от Закона за адвокатурата, препращаш към Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. Съгласно 18, ал.2 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата, за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 10 000 лв. е 400 лева плюс 10 % за горницата над 1000 лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 3000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза именно на сумата 600.00 лева. Предвид горното, независимо от правната и фактическа сложност на делото, доколкото жалбоподателят претендира присъждане на разноски за заплатено от него адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, неоснователно се явява направеното от наказващия орган възражение за неговата прекомерност. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, която е юридическото лице, съгласно чл.2 ал.3 от ЗАвП, в

чиято структура е включен административният орган, издател на оспореното наказателно постановление

Водим от горното и на основание чл.58д от ЗАНН във връзка с чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 42-0001180 от 09.05.2022 година на Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С., за административно нарушение по чл.57 ал.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция” в размер на 3000.00 (три хиляда) лева

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, София да заплати на „ТРАНС ЛЪРД“ ООД, с ЕИК 200914371, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул.“Тодор Александров“ № 47, ет.3, представлявано от управителя си П. А. С., сумата 600 (шестстотин) лева, представляващи направени в хода на съдебното производство разноски за възнаграждение за един адвокат.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____